

PROČ TOLIK TOUŽÍME PO LÁSCE?

PŘETĚŽUJEME DRUHÉ SVÝMI OČEKÁVÁNÍMI

Každý člověk touží milovat a být milován. Mnozí lidé tak žijí v neustálém strachu, že nebudou dostatečně milováni. Tento strach asi nejvíce vychází z toho, že se mnoha lidem nedostávalo v dětství takové lásky, jakou nejvíce potřebovali. Z toho pak pramení nejistota, jestli mě rodiče, přítel nebo přítelkyně mají opravdu rádi. Bez lásky si připadám bezcenný.

Člověk potřebuje zkušenost lásky, aby mohl být v pokoji sám se sebou. Zároveň ale přetěžujeme druhé svými očekáváními jejich lásky, protože se sami se sebou míváme. Všichni nějak bojujeme s podobnými problémy: nedostatkem sebevědomí, přecitlivělostí, strachem, závistí, žárlivostí a zklamáním. Jsou to základní vzorce chování, které se týkají každého. Liší se jen kulisami našich životů.

POROVNÁVÁNÍ SE S DRUHÝMI

A mnoho lidí na to reaguje tak, že naslouchá hlasům a tlakům svého okolí a svou hodnotu hledají jen v porovnávání se s druhými a se všemi možnými „celebritami“. Takoví lidé již neslyší svůj tichý vnitřní hlas, ztratili kontakt se svým nitrem, ve kterém na ně čeká Bůh. Svou hodnotu nevidí ve své jedinečnosti, nýbrž jen v tom, jak vypadají a působí navenek.

ZASLOUŽIT SI LÁSKU?

Mnoho lidí si také myslí, že nejsou hodni lásky druhých, protože si často museli lásku nějak zasloužit. Nezažili, že jsou milováni hodní takoví, jací jsou. Dostalo se jim lásky, jen když splnili očekávání druhých lidí. A tak jsou neustále upnuti na to, aby si lásku zasloužili. Zároveň se však bojí, že ta očekávání nenaplní a lásky se jim nedostane. Protože nevidí svou cenu, cítí se přehlíženi. A protože sami sebe nemají dostatečně rádi, bojí se, že ani druzí je nebudou dostatečně milovat.

VÍRA MI ŘÍKÁ: JSEM MILOVÁN

Cílem křesťanského duchovního života je dotknout se jedinečného a neopakovatelného obrazu, který si o každém z nás udělal Bůh. Bůh mě nese, Bůh mě miluje, Bůh a jeho láska mě proniká. Nemusím všechno zvládnout sám. Základní skutečnost mého života je, že jsem milován. Jsem jedinečný. Jsem vzácný. Všechny tyto zvěsti nacházím v poselství Ježíše Krista. Křesťanská víra mě navíc ubezpečuje o tom, že mě Bůh nese, i když se zdá, že se kolem mě všechno hroutí. V tom smyslu dává víra i vděčnost a důvěru.

Se svolením zpracováno podle knihy Anselm Grün, Andrea Larsonová: A strýčku Willi..., kterou vydalo nakladatelství Triton. Redakčně upraveno.